

ת"ד (חדרה) 5329-06-22 - מדינת ישראל נ' זאהר בכריה

ת"ד (חדרה) 5329-06-22 - מדינת ישראל נ' זאהר בכריהשלום חדרה

ת"ד (חדרה) 5329-06-22

מדינת ישראל

נגד

זאהר בכריה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[06.01.2025]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 05.11.2024 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו גרם תאונת דרכים מיום 28.01.2022 תוך אי ציות לאור אדום ברמזור, גרם נזק לרכוש ולגוף תוך שנהג הרכב המעורב ונוסע נוסף נזקקו לטיפול רפואי. נזק נגרם לרכבים נוספים.

3. אסקור בקצרה את השתלשלות העניינים מטעם המבקש בהליך זה: בתאריך 22.09.22 הוגשה בקשה ראשונה לדחיית ישיבת ההקראה בשל מחלה פתאומית. נעתרתי והדיון נקבע ליום 19.02.23.

בדיון 19.02.23 התייצב המבקש ועתר לדחיה נוספת על מנת למנות לעצמו עו"ד. נעתרתי והמשך נקבע להקראה ליום 18.10.23.

ביום 09.03.24 הוגשה מטעם המבקש בקשה נוספת לדחיית הדיון, שלישית במספר, אף היא בשל מחלה פתאומית. שוב נעתרתי והדיון נקבע בהחלטה שיפוטית להקראה ליום 05.11.24, מועד אליו כאמור לא התייצב המבקש ועל כן נשפט בהעדר התייצבות.

המבקש נשפט לעונש פסילת רישיון בפועל למשך 3 חודשים, פסילה מותנית בת 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס כספי בסך 1,500 ₪.

4. כיום עותר המבקש לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו. המבקש טוען כי שכח את המועד וכי לא חש בטוב. צורף אישור מחלה לאקוני שאינו תקף למוסדות משפטיים.

5. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור מסירה כדין וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין.
6. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
7. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
- אין חולק בדבר זימון המבקש כדין, בהחלטה שיפוטית שניתנה, כאמור, בפעם השלישית לבקשתו.
8. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין.
9. אשר לסיבת אי ההתייצבות - שכחה - אפנה להלכה המחייבת: "נחזור ונזכיר בהקשר זה כי בשלב הדיון בבקשה הסתיים ההליך הפלילי, המבקש הורשע, ודינו נגזר. על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי-התייצבותו לדיון. שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדיון (ראו רע"ע 418/85 הנ"ל [5]). דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו. עם זאת, כאמור, גם בנסיבות אלה, אם מוכיח המבקש - וזו האפשרות השנייה - שאי-היעתרות לבקשתו עלולה לגרום עיוות דין, דין בקשתו להתקבל, לדוגמה אם לא התייצב נאשם למשפטו עקב שכחה גרדא, אולם מבקשתו עולה באופן חד-משמעי כי בתאריך שבו מיוחסת לו עבירת תנועה הוא לא שהה בתוך גבולות המדינה כלל. בנסיבות אלה החלטה שלא לבטל את פסק-הדין תגרום למבקש עיוות דין, שכן אין כל ספק כי דיון ענייני באישום היה מוביל למסקנה שיש לזכותו. רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (ההדגשה שלי - ס.ד.). לא מצאתי בנימוקי הבקשה ביסוס כנדרש. אדרבא; המבקש עתר שלוש פעמים לדחיית הדיון בעניינו, ניתנו לו אורכות מעבר למקובל וחלה עליו חובה לעקוב אחר מועדי הדיונים ולהתייצב כנדרש.
10. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - אכן פסילה בת 3 חודשים, בצירוף ענישה נלווית אינה קלה ואולם אין לו למבקש להלין אלא על עצמו; מדובר בענישה המינימלית המחויבת בחוק.
11. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית. ניתנה היום, ו' טבת תשפ"ה, 06 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.